

NR.12

TÄHEKE

1984

ISSN 0131-1761

Tähekomandöri kiri

Tere! Minu nimi on Jüri ja ma olen IIb klassis «Aatomiku» komandör. Mind valiti tähekomandöriks juba eelmisel aastal. Mul oli selle üle päris hea meel. Aga natuke kartsin ka, sest ma ei teadnud, mida komandör peab tegema.

Meie kooli pioneerimaleva kõige tähtsam ja targem komandör on malevanõukogu esimees Peep. Tema rääkiski, millised me peame olema ja mida tegema. Kõigepealt peab komandör olema julge ja aus, alati õiglane ja sõbralik.

Minu tähe lapsed saavad üksteisega päris hästi läbi. Kui Raido eelmisel aastal kõigiga kaklema kippus ja vihikuid sodis, siis ma küll riidlesin temaga. Ta sai ka ise aru, et nii ei tohi ja pahade lastega ei taha teised koos olla.

Oleme oma tähega käinud matkal. Meie koos tähejuht Mardiga läksime kõige ees. Ju me kõndisime liiga kiiresti ja lõpuks väsisid tüdrukud kangesti ära. Ootasime neid järele. Meie Mardi ja teiste poistega võtsime nende kotid enda kätte.

Meie tähes on igal lapsel mingi ülesanne ja amet. Kui midagi välja mõtleme või teeme, siis ikka koos. Eelmisel aastal toimusid ametimeeste päevad. Telsed tähelapsed olid sel päeval nende külalisteks ja õppisid palju huvitavat.

Võtsime osa ühest toredast võistlusest — oktoobrilaste vägede paraadist. Külla tulid sõjamehed ja veel need tähelaste vanaisad, kes on sõjaveteranid.

Võistlustel läks hästi. Peakohtunik ütles, et võitsime sellepärast, et oleme kõige sõbralikumad ja üksmeelsemad — nii, nagu oktoobrilapsed olema peavad.

Olen nüüd juba kuu aega komandör olnud. Ema ütleb ka, et ma olevat juba komandöri moodi küll. Emale meeldib väga see, et ma igal hommikul vara üles tõusen ja võimlen, ja ise kõik kooliasjad korras hoian. Enne kui teiste käest nõuda, peab ise eeskuju näitama.

Praegu valmistume näärripeoks. Kõige ees on ikka tähe- ja tähekesekomandörid — kõige julgemad, ausamad, sõbralikumad ja nupukamad tähelapsed.

Kas Sinu tähes on ka nii!

JÜRI

Akna all

MAIMU LINNAMÄGI

ÜKS PISIKE POISS VALVAB AKNA ALL,
TEMA OOTAB ÜHT NÄÄRITAATI.
TA USK ON VEEL KINDEL KUI SIKUSARV
JA SALME TAL PEAS ON KENAKE ARV,
MÕNEL SALMIL ON VIISKI VILDAKI ALL.

TA PASSIB SEAL HOMMIKUST SAATI.
JÄTA JÄRELE!

MIS SA NÜÜD NALJA TEED!
ALLES ÖHTUL SÖITMA HAKKAVAD REED,
VÕI TAKSOD, MIS TAATE TOOVAD!
LAS PUHKAVAD TAADID, LAS MÄNGIVAD MALET,
LAS LIMPSI VÕI KOHVI VEEL JOOVAD!

EI! VÄIKESED POISID ON AKENDE ALL,
SEALSAMAS KÕIK VÄIKESED PLIKAD ...
KUI VÄIKESEKS SAADA VÕIKS IGAÜKS
SELLEL ÖHTUL JA ÖÖL, MIS ON KÕIGILE ÜKS:
TÄIS KÜUNLAVALGUSE IMET.
SA KUULATA: NÄÄRITAAT ONGI TEEL!
TA TULEB! TA TULEB KÕIGILE VEEL,
KA SUURTELE LASTELE. NIMELT.

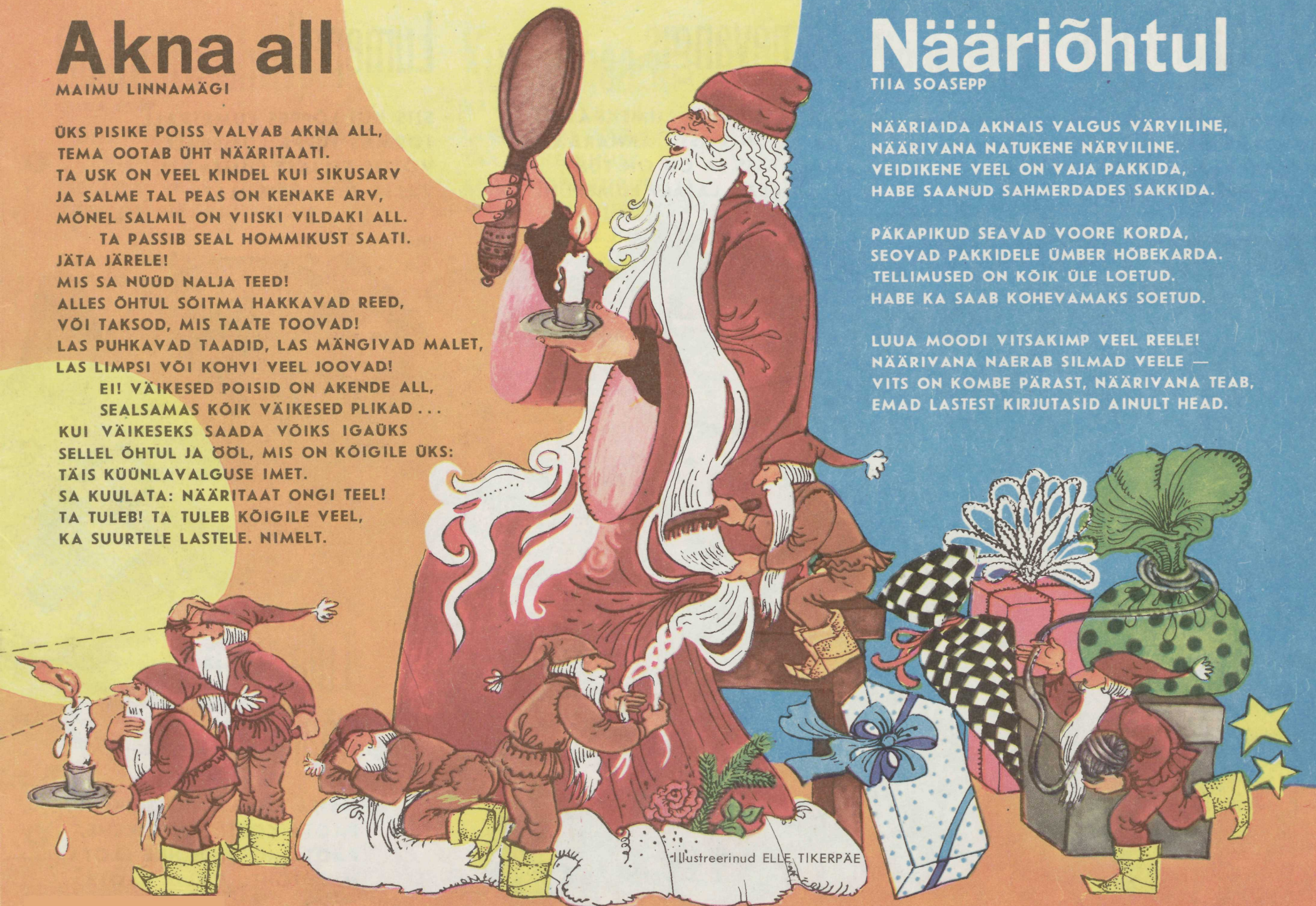
Nääriõhtul

TIIA SOASEPP

NÄÄRIAIDA AKNAIS VALGUS VÄRVILINE,
NÄÄRIVANA NATUKENE NÄRVILINE.
VEIDIKENE VEEL ON VAJA PAKKIDA,
HABE SAANUD SAHMERDADES SAKKIDA.

PÄKAPIKUD SEAVAD VOORE KORDA,
SEOYAD PAKKIDELE ÜMBER HÖBEKARDA.
TELLIMUSED ON KÕIK ÜLE LOETUD.
HABE KA SAAB KOHEVAMAKS SOETUD.

LUUA MOODI VITSAKIMP VEEL REELE!
NÄÄRIVANA NAERAB SILMAD VEELE —
VITS ON KOMBE PÄRAST, NÄÄRIVANA TEAB,
EMAD LASTEST KIRJUTASID AINULT HEAD.

Näärikülm

HELJO MÄND

NÄÄRIKÜLM KÄIB HILJU JÄÄL,
KÖNNIB LUMEVÄLJA PÄÄL,
KÜLYAB KRIUKSU-KRUDINAID,
SEKKA KÜLMAJUDINAID.

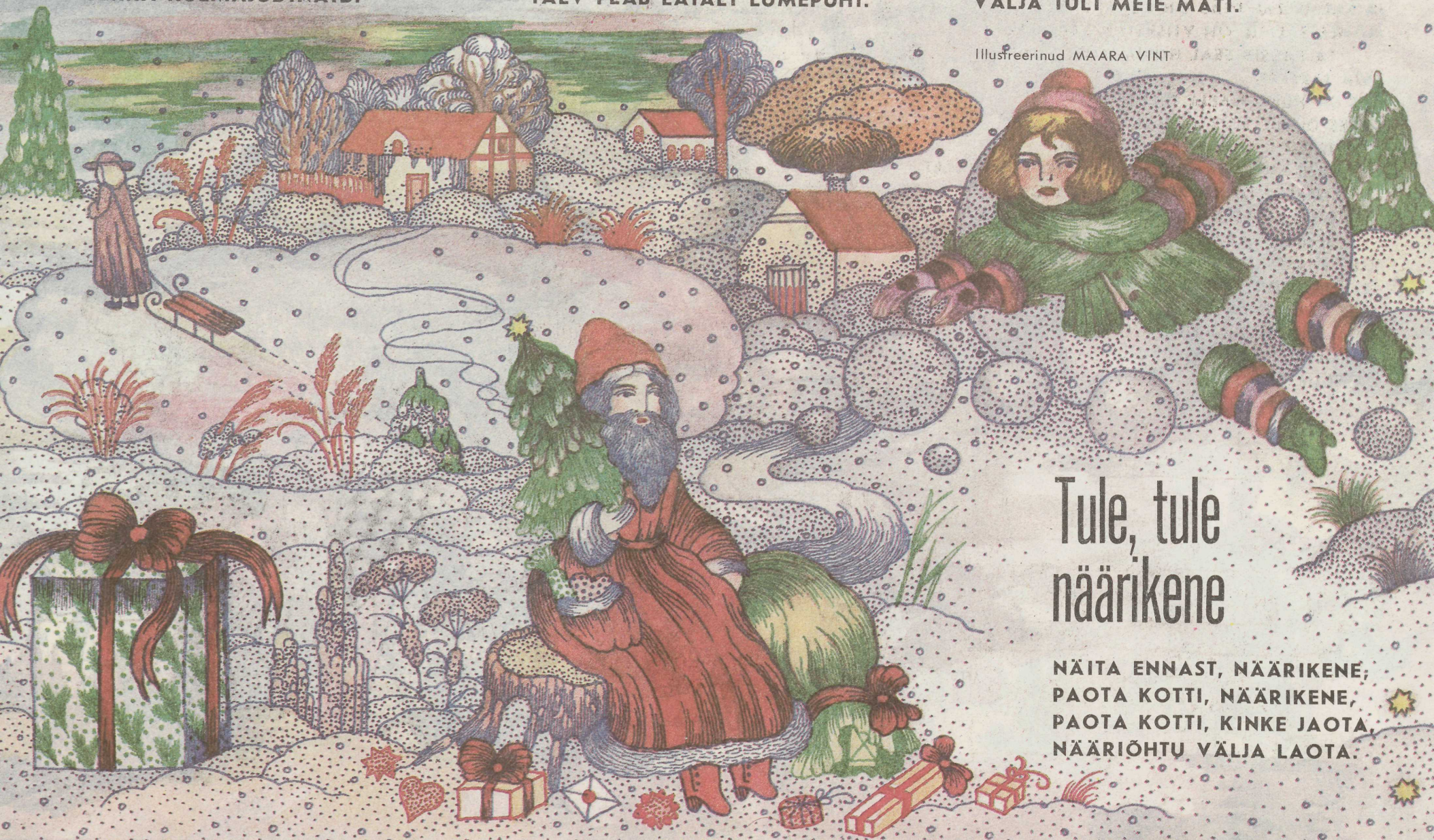
Lumevangis

TAEVAST TULEB LUMEKRAAMI,
HANG ON VASTU AKNARAAMI,
TUBA TÄIS JA ÕU ON TÜHI,
TALV PEAB LAIALT LUMEPÜHI.

Lumepall

SIIS KUI LÖPPES LUMETRALL,
TORMAS TUPPA LUMEPALL,
VÖTTIS SELJAST LUMEVATI,
VÄLJA TULI MEIE MATI.

Illustreerinud MAARA VINT

Tule, tule
näarikene

NÄITA ENNAST, NÄÄRIKENE,
PAOTA KOTTI, NÄÄRIKENE,
PAOTA KOTTI, KINKE JAOTA,
NÄÄRIÕHTU VÄLJA LAOTA.

Üllatuste õhtu

ERIKA ESOP

SIUHAT-SÄUHAT SUURED KÄARID
NÄÄRIEHEID LÕIKASID,
ISE AGA: «KÄES ON NÄÄRID,
KÄES ON NÄÄRID!» HÕIKASID.

PRIKSTI-PRAKSTI AHJUPLAADIL
PIPARKOOGID VALMIS SAID.
SUHKRUYAABAS NÄÄRITAADID
NÄÄRILAUAL KOHA SAID.

ÕUES AGA ÕHTU SUME
SEISIS ÜLLATUSTE EES.
LÄBI METSA, LÄBI LUME
SUMAS MUHE NÄÄRIMEES.

Kuuse näärid

KAI VASAMÄE

ÜLEEILE METSAS KASVAS
TAVALINE KUUSK.
EILE TOODI TURULE JA
MÜÜDI NÄÄRIPUUKS.
TÄNA OKSTEL HÖBEKARRAD,
VÄRVLISED TULED.
ÜMBER LAPSED OOTAVAD,
MIL KINGIANDJA TULEB.
HELKJAD EHTED PILLUTAMAS
MITUT KARVA TULD.
TUKUB KUUSK,
NÄEB IGATSEDES
KODUMETSAST UND.

Näärimõte

KUUSELÖHN JA KÜÜNLATULI ...
KUST SEE NÄÄRITAAT KÜLL TULI!
KAS TA EHTNE ON JA ELUS!
VÕI VAID LÖBUS MÄNG ME ELUS!
PAREM MIDAGI EI PÄRI —
KUNI USUN, ON TA PÄRIS.

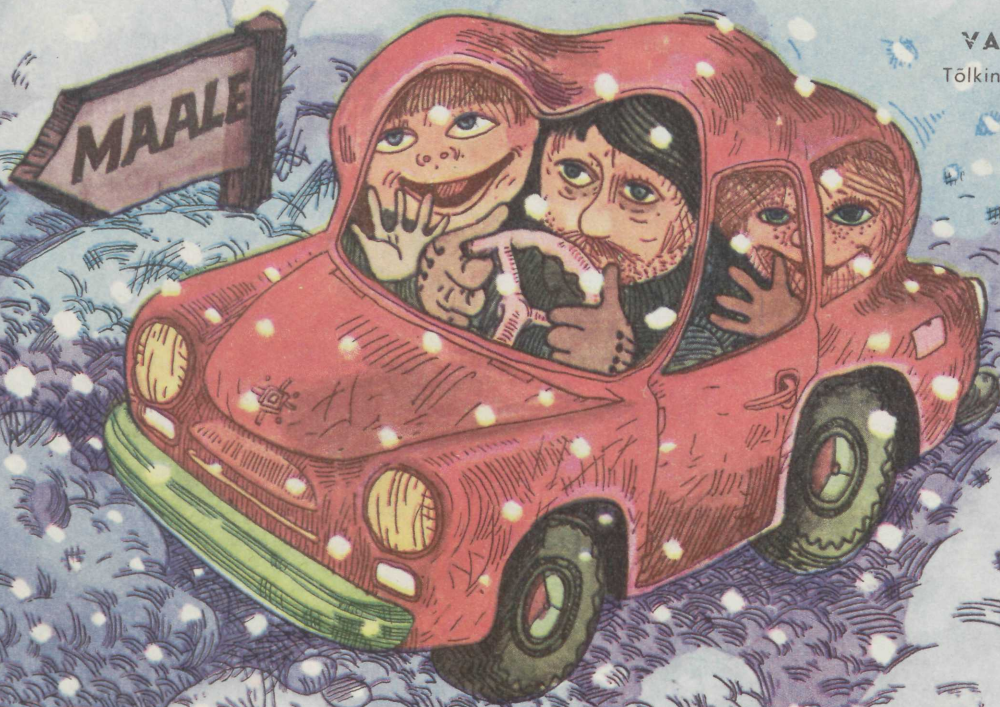

Talisuplejad

MART HELME

Oli vana aasta viimane päev, kogu pere istus autos. Auto veeres linnast eemale, maale vanaema-vanaisa poole. Lapsed, keda peale kuuse ja kingituste ootas maal ka koolivaheaeg, olid õige ülemeelikud ja kippusid autos mürama. Ema keelamistest ei teinud keegi välja. Lõpuks oli isagi sunnitud riidlema. «Kuss-kuss,» sõitles ta. «Ärge te nii hirmsasti möllake ühti. Niigi on raske juhtida, tee on libe ja auto kipub vibama.» «Mis see «vibama» tähendab!» tahtis Martin täpsemalt teada. «Noh, see on...» otsis isa parajat seletust, «see on, nagu hakkaks auto äkki ujuma.» «Ujuma,» naeris Martin. «Siis pole ju midagi hirmsat, küll me välja ujume. Sel suvel sai mere ääres kõvasti harjutatud.» Ning ta kavatses endist mürglit jätkata. Aga Maarja ei võtnud enam vedu.

«Jäta järele!» lõi ta vennale sõrmede pihta. «Kus nüüd tuli talisupleja välja. Kas sa ei näe, et täna on isegi autole ujumiseks liiga külm ilm.»

Vene kirjanik
VASSILI BIRJUKOV
Tõlkinud META MAKŠING

Talvepakases

PÄIKE PAISTIS. LUMI SÄTENDAS. PUUD PRAKSUSID. LAGENDIKULE JOOKSIS JÄNES. ISTUS MAHA. HAKKAS ÄKITSELT KÄPPI SAKUTAMA JA KILJATAS: «OI! KES MIND KÕRVAST NÄPISTAS!» VAATAS RINGI — EI KEDAGI. JÄNES JOOKSIS LAGENDIKULT MINEMA. NÜÜD TULI VÄLULE REBASEKUTSIKAS. ISTUS LUMELE. IMETLES HÄRMAEHTES PUID. ÄKKI KRAHMAS KÄPAGA NINAST KINNI. «AI! KES MULLE NINASSE SUSKAS!» VAATAS RINGI — EI KEDAGI. JOOKSIS KA MINEMA. PÕÖSASTIKUST ILMUS PÖDER. MURDIS MÄNNIOKSA JA HAKKAS SEDA NÄRIMA.

Illustreerinud REIN LAUKS

«AI! KES MIND KÕRVAST SIKUTAS!»
VAATAS RINGI. NÄGI LUMEL KAHT VAREST.
«HEI! MIKS TE LUMEL ISTUTE!»
«SOOJENDAME JALGU. KÕRGEMAL ON KÜLM.»
«EGA TEIE MIND KÕRVAST SIKUTANUD!»
«EI. MEIL POLE MÄNGUTUJU.»
«KES SIIS SIKUTAS!»
«PAKANE. ON TEINE TÄNA ÕIGE KÄRE. KÕIKI NÄPISTAB.
JÄNES JA REBASEKUTSIKAS KÄISID SIIN ISTUMAS, AGA
JOOKSID MINEMA. JOOKSE SINA KA, SAAD SOOJA.»
«AGA TEIE!»
«MEIL OÕ SOOJEM LUME PEAL ISTUDA KUI ÜLEVAL
LENNATA.»

Kaja

Hiina muinasjutu järgi ümber jutustanud Jaan Rannap.

Väike koerake läks mägedesse hulkuma. Kitsas rada tõusis süngete kaljuseinte vahele. Mida edasi, seda külmemaks ja pimedamaks ümberringi muutus.

Koerake oli kuulnud peremeest rääkivat, kui hädaohtlikud on need mäed. Palju julgeid mehi olid nad kukutanud kuristikku ja matnud varingute alla. Sellele mõeldes kippus hirm vägisi kallale. Et end julgustada, haugatas koerake paar korda. Haugatused tulid kaljuseinalt kajana tagasi. Koerake mõtles, et see, kes talle vastab, on mägi.

«Noh,» ütles ta üleolevalt. «Kõrge oled sa küll, aga hää! pole sugugi kõvem kui minul. Rumalad inimesed, kes sind kardavad.»

Piksepilv kuulis seda kiidukõnet, kuulis ja pöörutas pahameelega:

«Mida sa seal lobised?»

Ehmunud koerakesel vajus saba sedamaid jalgade vahele.

«Ee ... mitte midagi ... mitte midagi,» viiksatas ta ja pupus tagasi vaatamata kodu poole.

Pildistanud TIIT KOHA

«Täheke» tahab teada,

**KES ON TUBLIMAD JOONISTAJAD,
KES ON AGARAMAD KIRJUTAJAD!**

Algab omaloominguvõistlus koolieelikutele, esimese, teise ja kolmanda klassi õpilastele. Joonistage ja kirjutage meile kõigest, mida hästi teate ja tunnete. Võitjaid ootavad autasud!

Valmis töödele lisage oma ees- ja perekonnanimi, vanus, kodune aadress, kool ja klass (lasteaed, rühm).

Meie aadress: 200107 Tallinn, Pärnu mnt. 67-a, «Täheke».

Ümbrikule kirjutage veel «Võistlustöö».

Omaloominguvõistlus lõpeb 10. veebruaril 1985. aastal.

200107 TALLINN PÄRNU MNT. 67 A

TÄHEKE

Naki

Minu väike Naki on jälle endast märku andnud. Praegu on ta küll kassukat vahetanud. Tore on Nakit jälgida: ta vudib kiiresti edasi, siis seisatab, tõuseb tagakäppadele ja vaatab ümbrust. Lumele jäävad maha väikesed tihedad jäljed. Naki on nirk.

KAIRE LÄTTE,
Paide 3. Keskkooli
II klassi õpilane

HELENA UIGA,
Tallinna 46. Keskkooli
IV klassi õpilane

Näärivana unustas

Kord, nagu ikka, läks näärivana oma talli. Rakendas ette põhjapõdrad, sest ta elas Põhjamaal. Ka kingikotti ei unustanud.

Istus näärivana saani ja sõit läks lahti. Poolel teel Eestimaale hakkas näärivana mõtlema, kas midagi ei ununenud. Aga midagi ei tulnud meelde. Lõpuks, kui ta Eestisse jõudis, taipas: vitsakimp ununes!

Käre pakane

OLI KÄRE PAKANE,
LILLED TULID AKNALE.
HANGED VALGED, NÄE —
OLID NAGU MÄED.

MARKO OTSUS,
Parksepa 8-kl. Kooli
III klassi õpilane

Pildistanud TIIT KOHA

Näärimees

NÄÄRIMEES ON UKSE EES,
UKSE EES, UKSE EES.
KÜSIB, KAS ON LAPSED SEES,
LAPSED SEES, LAPSED SEES.

MEIE VASTAME: JAA-JAA!

NÄÄRIMEES MEIL ÄRA KÄIS,
ÄRA KÄIS, ÄRA KÄIS.
KOTT OLI PAKSULT KINKE TÄIS,
KINKE TÄIS, KINKE TÄIS.

EGLE TINTSE,
Tsolgo Algkooli
III klassi õpilane

Ott magab

METSA ALL ON VALGE LUMI,
PÄIKSE PAISTEL HIILGAB, SÄRAB.
KARU-OTIL MAGUS UNI.
KES SEAL ÄKKI NÕNDA KÄRAB!

JÄNKUPOISID VALLATUD,
LUMEPALLID MAAS JA SÜLES.
ALGAMAS NEIL LUMESÕDA,
AJAVAD VEEL OTI ÜLES.

NOOMIN NEID JA KÄSIN
MINNA TEISE METSA.
KARU-OTT ON NÕNDA YÄSIND —
MAGAMA PEAB KEVADENI.

MARKO MANNI,
Haapsalu 8-kl. Kooli
II klassi õpilane

Kes on sõber number üks?

Mait ja Gert käivad kolmandas klassis. Nad istuvad ühes pingis. Nad saavad ka pärast tunde kokku. Kord tuleb Mait Gerdi poole, kord läheb Gert Maidu juurde. Koos on hea õppida ja mängida. Nad on sõbrad.

Ühel päeval lähevad Mait ja Gert nukuteatrisse «Valget muinasjuttu» vaatama. Nukuteater on tore teater. Laia trepi ja avara saaliga. Vaheajal saab natuke treppidest üles-alla joosta. Aga saalis joosta ei tohi. Kommi kröbistada ning juttu rääkida ka ei tohi. Nii pole viisakas. Mait ja Gert teavad seda.

«Valge muinasjutt» on ilus etendus. On ju nukud ENSV rahvakunstniku Lembit Roosa enda tehtud. Ja näitlejad Piret Sikkil, Viuu Kõrvits ning Tõnu Raadik oskavad nukkudega nii ilusasti mängida.

«Vaata, karu!» müksab Mait Gerti. «Ei magagi talveund.»

«Ja rebane ja kitseke ka!» sosistab Gert vastu. «Oskavad rääkida!»

Siis tulevad lapsed härmas metsa suusatama. Ühel poisil, Vantšol, on kott kaasas. Kotis on kass. Vantšo jääb metsa kauemaks. Kass, tema hea ja truu sõber, kaob ära. Mait ja Gert hoiavad hinge kinni. Kuidas Vantšo leiab oma sõbra? Möllab tuisk ja paugub pakane, tigidad loomad käivad ringi, kuid Vantšo ei tagane. Ilma sõbrata ta koju ei lähe.

«On ikka julge küll,» arwab Mait.

«Ja-jaa,» noogutab Gert. «Sõpra ta maha ei jäta.»

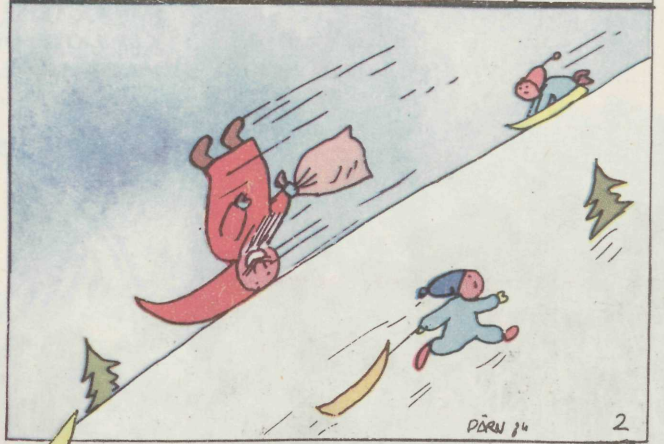
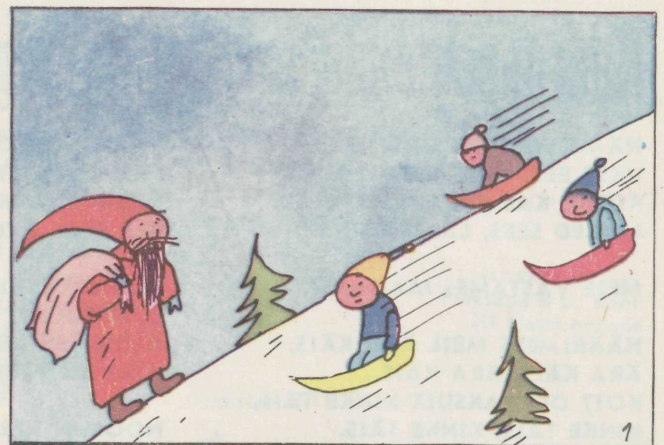
Näidend on pikk ja huvitav. Selles on palju tõsist juttu sõprusest. Kogu mäng käib suure karbi sees. Kõik on vaatajatele hästi näha. See, kuidas nukke liigutatakse, ja see, kuidas näitlejad mängivad. Vahepeal tuleb isegi niisugune tunne, nagu oleksid ise laval loomi liigutamas. Ja laul «Kes on sõber number üks?» jääb kohe meelde.

Mait ja Gert on etendusega väga rahul.

«Kui sa kunagi hätta jääd, siis kutsu mind,» ütleb koduteel Mait Gerdile.

«Muidugi. Sa oled mind ju alati aidanud. Sa oled minu sõber number üks,» vastab Gert.

AGNES JÜRGENS

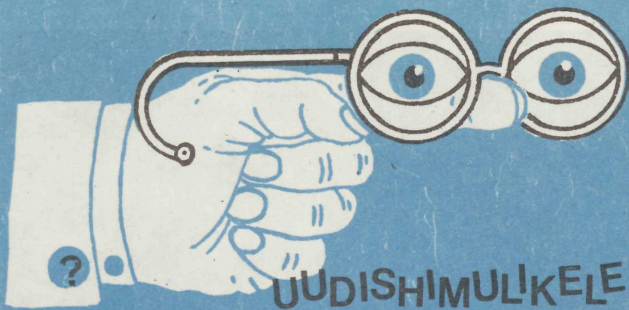

Joonistanud PRIIT PÄRN

PÄRN 94

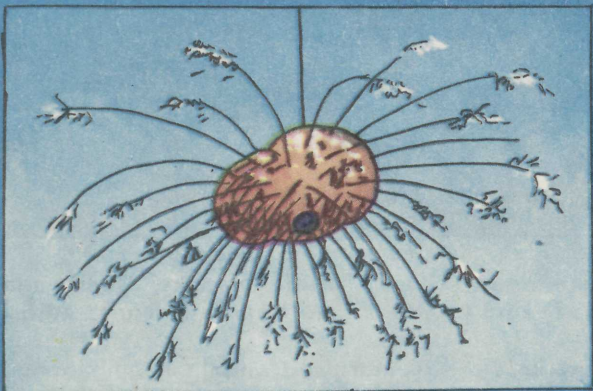
5

UUDISHIMULIKELE

MIS ON NÄÄRIKRÄSS!

Inimene on alati püüdnud pidupäevaks oma kodu kaunistada. Ammustel aegadel riputati näärde ajal söögilaua kohale näärikrässe. Krässi tegemine on küllaltki lihtne, kuid täpne töö. Sukanõelaga tõmmatakse toorest või korraks keeva vette kastetud kartulist läbi jämedam niit, mille otsa on pandud väike nõop. Kartul riputatakse üles. Nõelaga torgatakse kartulisse augukesed ja nendesse torgitakse kiirekujuliselt kõrred. Need võivad olla kas kuivatatud viljakõrred, mille otsi saab hiljem kaunistada, või rohukõrred.

KUI PALJU JÄRVI ON EESTIMAAL!

Ule tuhande viiesaja. Suuremaks neist on Peipsi järv, sügavaimaks Rõuge Suurjärv (41 m). Järvede rohkuse tõttu öeldakse meie vabariigi kohta ka tuhande järve maa.

KAS KASUKAS SOOJENDAB!

Kui panna kasuka sisse kraadiklaas, siis näitab see kraade niisama palju kui kasukast väljas. Paneme ühe jääpudelikesse tuppa lauale, teise kasukasse. Lahtises pudelis jää sulab kiiresti, kasuka sees olevas pudelis pole veel sulama hakanudki. Niisiis pole kasukas jälle soojust andnud.

Kasukas ei soojenda tõepoolest, vaid takistab meie kehasoojuse lahkumist. Kasukas aitab meil iseennast soojendada. Oigem oleks öelda: meie soojendame kasukat, mitte tema meid.

PÄRN 84

Illustreerinud PRIIT PÄRN

KAS TEMPERatuur MAA PEAL JA MAA SEES ON ÜHESUGUNE!

Ei ole. Maapind juhib soojust erakordselt halvasti. Temperatuuri muutused maapinnal kanduvad maa sisse väga aeglaselt ja jõuavad madalamatesse kihtidesse suure hiline misega. 3 m sügavusse jõuab aasta kõige soojem aeg 76-päevase hiline misega, kõige külmem aeg aga 108-päevase hiline misega. Kui kõige kuumem päev maapinnal näiteks oli 25. juuli, siis 3 m sügavusel on see alles 9. oktoobril. Kui kõige külmem päev maapinnal oli 15. jaanuaril, siis 3 m sügavusel on see alles maikuus. Sügavamal kui 3 m on hiline mine veelgi suurem.

KUIDAS TEKIVAD JÄÄPURIKAD!

Selleks, et jääpurikad tekkida saaksid, peab üheaegselt olema kaks temperatuuri: sulamiseks üle nulli, külmumiseks alla nulli. Kaldpindu soojendavad päikesekiired rohkem. Sellepärast soojenebki katuse tugevamini ja seal olev lumi sulab. Sulamisvesi jääb tilkadena räästasse rippuma. Räästa all on aga temperatuur nullist madalam. Tilg, mis jahtub ka auramise tõttu, külmub. Külmunud tilgale voolab peale järgmine tilg ja nii tekibki jääpurikas.

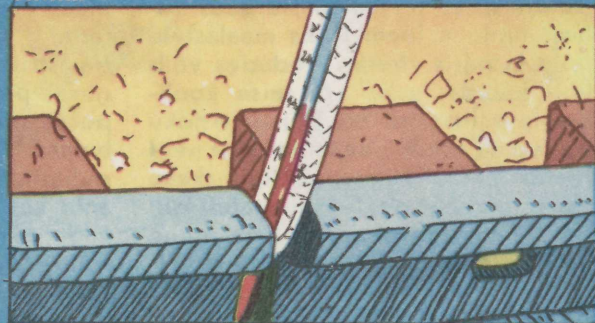

MIKS RAUDTEERÖÖBASTE OTSAD POLE KOOS!

Rööpad ei puutu üksteisega tihedalt kokku: otsste vahel on väikesed vahed, et rööpad saaksid soojenemisel vabalt pikeneda. Palavatel suvepäevadel võib relsi temperatuur tõusta isegi üle 40°.

Näiteks on Moskva ja Leningradi vaheline raudtee talvel 640 km pikk, suvel aga 300 m võrra pikem. Muidugi ei muutu raudtee enese pikkus, vaid rööbaste pikkuste summa.

Raudteel sõidavad pikad ja rasked rongid. Nende peatamine võtab kaua aega. Sellepärast on raudteel mängimine ja jooksmine väga ohtlik.

KULDHAMSTER

MATI KAAL

Kuldhamster on linnalaste seas vahetuntum loom ja ka maalastele pole ta päris võõras. Kodudes võib tihti kuulda: selle või teise koolikaaslase hamstril on pojad. Andku isa ja ema ainult luba tema käest neid tooma minna. Niisuguse loomakese muretsemiseks peate vanematelt küll loa saama ja nende abiga enne hamstri kojutoomist hulga ettevalmistusi tegema. Kõigepealt tuleb ehitada puur. Sel-

leks sobib hästi 60 cm pikkune, 40 cm laiune ja 30 cm kõrgune puidust, traatvõrgust ning klaasist seintega puur. Põrand kaetakse turbamulla või saepuruga, mida peab paar korda nädalas vahetama. Pesaruumiks pange puuri karbik. Sinna pistke paberitükikesi või heina. Vahetiga tuleb olla ettevaatlik. See kipub loomakeste jalgade ümber keerutama ning need võivad viga saada. Kuldhamstrid armastavad mitmekesist toitu. Nii suvel kui talvel maitsevad neile mais, nisu- või kaeraterad, herkulod, odrakruubid, päevalille- ja kõrvitsaseemned, kuivatatud saiakoorik. Talvel antifakse mahlakast aedvilja — porgandit, peeti, kaalikat, keedetud või toorest kartulit, kapsast, salatilehti. Suvel asendab seda kõike värske rohi. Mõnikord võib pakkuda pisut hakkliha ja imetavatele emashamstritele ka piima. Kuldhamstrid ei vaja toitu kuigi palju ning kui see on küllalt mahlakas, saavad nad hakkama isegi joogiveeta.

Kuldhamstril sünnib korraga 6—12 poega ja soodsates tingimustes võib see juhtuda koguni 7—8 korda aastas. Vastsündinud on heleroosad, karvadeta ja pimedad. Esimesel elunädalal toituvad nad ainult emapiimast. Kolm nädalat on pojad ema hoole all ja siis hakkavad nad päris iseseisvat elu elama. Selle kolme nädala jooksul ei tohi emasloomatülitada ning isegi mitte saepuru vahetada.

Hamstritel on üsna tugev tervis. Haiguse puhul pöörduge loomaarsti poole. Kõige enam esineb neil kõhulahtisust. See näitab: puur on puhastamata või toit riknenud. Kui ei anta küllaldaselt kõva toitu, kasvavad esimesed lõikehambad ülemäära pikaks ega lase neil üldse süüa. Tõmbetuul ja liigne niiskus toovad kaasa nohu ning kõha.

Pildistanud VÄINO SILM

Hamstri eluiga on küllalt lühike. Heades tingimustes elavad nad kuni kolmeaastaseks.

Meil puuriloomadena tuntud kuldhamstrid elavad lõunas Kaukaasia mägede taga vabas looduses. Seal laiuvad kõva kiviseguse savipinnasega kuivad poolkõrbealad. Niisuguses paigas on üsna raske elu, mistõttu kuldhamstrid ongi väga viisad ja vastupidavad loomad. Neid toodi kõigepealt uurimisinstituuti-

desse katseloomadeks, sealt aga sattusid nad laste lemmikuiks kodudesse.

Kui muretsed endale lemmikloomat, pead meeles pidama, et temal on oma eluvajadused ja teda ei saa mõneks ajaks nagu mõnda mänguasja ära unustada. Tema eest tuleb pidevalt hoolitseda ja vaadata, et tal halb poleks. Kellel selleks kõigekest püsivust ei jätku, ärgu endale kuldhamstrit koju toogugi.

Joonistanud VIIVIKA K'ALT

Näärikaart

Lõika pidevat kontuurjoont mööda välja näärivana, kuused ja kaart. Nääri mehe selja peal on katkendlik punktiirjoon, seda mööda voldi nääri mees kokku. Samamoodi murra kokku kuused.

Liimimisribade tagasi keeramiseks vajuta enne kääriotste ja joonlaua abil punktiirjoonele triip, siis saab murdekoht sirge. Nüüd liimi näärivana ja kuused kaardile selleks ettenähtud kohtadele. Kui liim on korralikult kuivanud, murra kaart ettevaatlikult keskelt pooleks.

Selline kaart on saajale tore üllatus, sest koos heade soovidega tuleb ümbrikust välja näärivana kingikotiga.

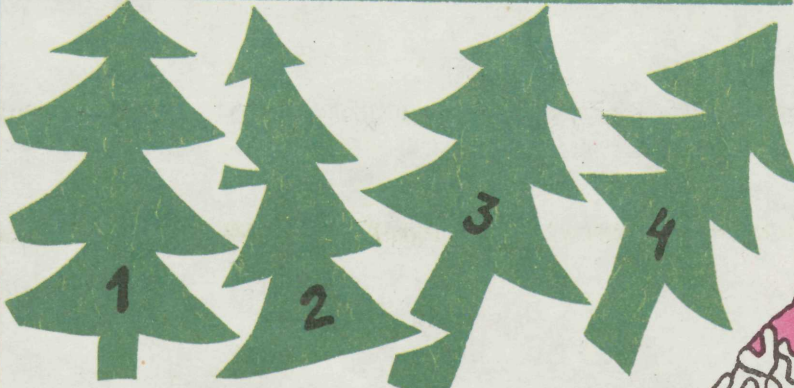
Aasta

ILMAR TRULL

AASTA SAAB ÜMBER JA LÕPEB DETSEMBER.
SALMID SAID PÄHE JA PEAD SAAVAD SOETUD.
JUBA SAAB ESIKU SEINAL KALENDER
VIIMASE LEHENI LÄBI LOETUD.

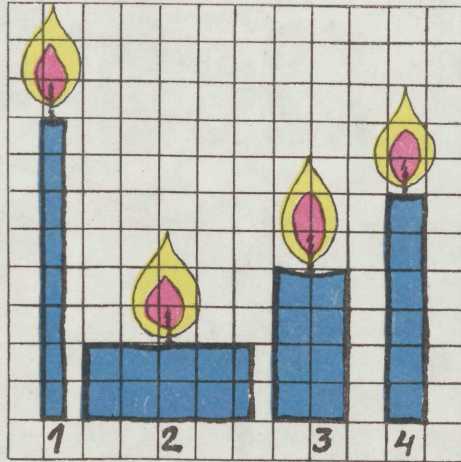
OH SEDA AASTAT KÜLL, AEGADE POEGA!
OH SEDA AASTAT KÜLL, LAISKA JA SAAMATUT!
KOLMSADA KUUSKÜMMEND VIIS PÄEVA LOEB TA
ÜHTSAMA PAKSU JA IGAVAT RAAMATUT.

MILLISES JÄRJEKORRAS SOBIVAD KUU-
SED ÜLEMISELE PILDILE!

MITU YUNTSI- JA HABEMEKARVA ON NÄÄRIVANAL!

MISSUGUNE KÜNAL PÖLEB KÕIGE
KAUEM!

Joonistanud KURTI VOOL

MITU INIMEST TEEB VARJUTEATRI!
KUIDAS PANNA ÜHEST PABERIRIBAST
VÄLJA LÕIGATUD KUJUNDID ÕIGESSE
JÄRJEKORDA!

VASTUSED PALUME SAATA LAHTISEL
POSTKAARDIL!
NUTIKAMATE NUPUTAJATE VAHEL LOO-
SIME VÄLJA NÄÄRIKINGITUSED!

Esikaanel HILLAR METSA joonistus
«On aeg...»

Детский журнал ЦК ЛКСМ Эстонии и Совета
Пионерской организации Эстонской ССР «Тäheke»
(«Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один
раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП
Эстонии, Таллин, 2000/90. Пярну маантсес, 67-а.
Адрес редакции: ЭССР, Таллин, 200107, Пярну
маантсес, 67-а. Цена 20 коп. Объем 2 печ. листа.
Тираж 75 000. Заказ 3993.

ELKND Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsiooni Nõukogu lastejakiri «Täheke» nr. 12
1984. Ajakiri asutatud jaanuaris 1960. Ilmub kord kuus. EKP Keskkomitee Kirjastus. Toimetuse
aadress: Tallinn 200 107, Pärnu mnt. 67-a. Toimetus käsikirju ei tagasta.

Kolleegium: E. Haamer, V. Kotkas, E. Mardi, H. Mänd, H. Rattiste, V. Variksaar. Telefonid:
peatoimetaja E. Mardi 681-495, vastutav sekretär V. Variksaar 681-497, vanemtoimetaja
J. Rannap 681-497, kunstiline toimetaja J. Tammsaar 681-400, toimetaja A. Jürgens 681-538,
tehniline toimetaja A. Lill 681-496.

Laduda antud 31. 10. 1984. Trükkida antud 20. 11. 1984. Trükiarv 75 000. Osetpaber nr. 1.
60x90/8. Trükooginaid 2. Arvestuspoognaid 2,91. Tingvõitõmmiseid 8,0. MB-10264. Tellimise
nr. 3993. EKP Keskkomitee Kirjastuse trükkoda, Tallinn 200 090, Pärnu mnt. 67-a.

Detsember

LEELO TUNGAL

KUI MA ÜKSKORD SUUREKS SAAN,
/SIIS, KUI KASVAN VANAKS/,
ON MUL PÄRIS KINDEL PLAAN:
HAKKAN NÄÄRIVANAKS!

VEIDI HARJUTAMA PEAN,
KUIDAS ANDA KINKI.
KAPI OTSAS — KÜLL MA TEAN! —
ON MEIL VITSAKIMPKI.

MINUST KASVAB NÄÄRIMEES!
ÕPIN SEDA KUNSTI:
PÄRAST SÕOKI ON MUL EES
JUBA VEIDI VUNTSI.

Illustreerinud HILLAR METS

